

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף עה of בבא קמא
Some of the topics we will learn about include.

The Mishnah's Halachah of

גנב ע"פ שנים
וטבח ומכר ע"פ עצמו

If two witnesses testified that someone stole an animal,
and then the גנב himself admitted in Bais Din that he also
slaughtered or sold the animal;

משלם תשלומי כפל

ז'אינו משלם תשלומי ד' זה

The גנב pays the owner כפל, but he does not also pay ד',
because ד' is a קנס, a penalty, and

מודה בקנס פטור

One who admits to owing a קנס is פטור;

The Machlokes regarding

מודה בקנס

ואח"כ באו עדים

If a person first admitted to Bais Din that he owes a קנס,
and afterward two עדים confirmed that he owes the קנס;
חייב שמואל holds פטור while רב holds חייב.

The distinction in רב that he becomes פטור in the קנס only
if

חייב עצמו בקרן

His הודאה was sincere, as the גנב also intends to pay the
owner the principal amount that is not a קנס, for which he
would not be פטור.

However he does not become פטור in the קנס if he was
already חייב בקרן through עדים in which

פטור עצמו מכלום

His הודאה was not sincere, as the admission was merely to
become exempt in the קנס.

B The proof from our Mishnah for this distinction;

The Gemara's two approaches for the Machlokes in the
Braisa regarding הודאה after הזמה.

1.

They disagree in whether we say

מודה בקנס

ואח"כ באו עדים

פטור

If it was עצמו מכלום

OR

2.

They disagree in the Halachah of

עדות שאי אתה יכול להזימה

לא הוי עדות

Do we disqualify the testimony of עדים who could not
possibly become זומין?

A

גנב ע"פ שנים
וטבח ומכר ע"פ עצמו

מודה בקנס
ואח"כ באו עדים

רב
He becomes פטור
in the קנס only if
חייב עצמו בקרן

B

הזמה after הודאה

מודה בקנס
ואח"כ באו עדים
פטור

עדות
שאי אתה יכול להזימה
לא הוי עדות

1 So let's review ...

Zugt Di Mishnah

גנב ע"פ שנים

וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו

If two witnesses testified that someone stole an animal, and then only one עד testified, or the גנב himself admitted, in Bais Din, that he also slaughtered or sold the animal;

משלם תשלומי כפל

ואינו משלם תשלומי ד' וה'

The גנב pays the owner כפל, but he does not also pay ד' וה' because ד' is a קנס, a penalty, and

מודה בקנס פטור

One who admits to owing a קנס is פטור.

The Gemara cites the source in the Pasuk

אשר ירשיעון אלהים

ישלם שנים לרעהו

One who is liable through Bais Din pays the קנס of כפל;

פרט למרשיע את עצמו

This excludes one who is liable by his own admission, that he does NOT pay the קנס.

1

מלפני

גנב ע"פ שנים

וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו

If two witnesses testified that someone stole an animal, and then only one עד testified,

or the גנב himself admitted in Bais Din, that he also slaughtered or sold the animal;

משלם תשלומי כפל

ואינו משלם תשלומי ד' וה'

because ד' is a קנס, a penalty, and

מודה בקנס פטור

The Gemara cites the source in the Pasuk

אשר ירשיעון אלהים

ישלם שנים לרעהו

כפל; One who is liable through Bais Din pays the קנס of

פרט למרשיע את עצמו

This excludes one who is liable by his own admission, that he does NOT pay the קנס.

2 The Gemara cites a מחלוקת רב ושמואל regarding מודה בקנס ואח"כ באו עדים
 If a person admitted in Bais Din that he owes a קנס, and afterward two עדים came and confirmed that he owes the קנס;
 רב אמר פטור ושמואל אמר חייב

And the Gemara explains:
 רב holds

מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור
 He is exempt from paying the קנס, because there is a second source for מודה בקנס פטור in the Pasuk אם המצא תמצא בידו הגניבה שנים ישלם

The superfluous words אם המצא תמצא teach
 אם המצא בעדים תמצא בדינין פרט למרשיע את עצמו
 Only one who is liable through עדים in Bais Din pays the קנס of כפל; but one who admits does not pay the קנס.

Therefore, the first source teaches
 מודה בקנס ולא באו עדים פטור

And the second source teaches that even
 מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור

While שמואל holds
 מודה בקנס ואח"כ באו עדים חייב
 He is liable to pay the קנס, because there is only one source for מודה בקנס, and the Pasuk of אם המצא תמצא is needed to teach that a גנב pays גנב as previously mentioned in דף סד:
 =====

2 **מודה בקנס ואח"כ באו עדים**
 If a person admitted in Bais Din that he owes a קנס, and afterward two עדים came and confirmed it

שמואל אמר חייב רב אמר פטור

רב
מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור

אורה בקנס פטור
 אם המצא תמצא בידו הגניבה שנים ישלם
 אם המצא בעדים - תמצא בדינין פרט למרשיע את עצמו
 Only one who is liable through עדים in Bais Din pays the קנס of כפל; but one who admits does not pay the קנס.

2	1
אם המצא תמצא בידו הגניבה שנים ישלם	אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו
And the second source teaches that even	Therefore, the first source teaches
מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור	מודה בקנס ולא באו עדים פטור

שמואל
מודה בקנס ואח"כ באו עדים חייב

Because there is only one source for מודה בקנס, and the Pasuk of אם המצא תמצא is needed to teach that a גנב pays גנב

3 The Gemara proceeds with a related Machlokes in a Braisa:

ראה עדים שממשמשים ובאים
ואמר גנבתי
אבל לא טבחתי ולא מכרתי

If someone stole and slaughtered an animal, and when he realized that עדים were about to testify against him he quickly admitted in Bais Din before the עדים came that he stole the animal, but he denied that he also slaughtered or sold the animal;

אינו משלם אלא קרן

The Gemara holds that even if the עדים ultimately did testify, he pays only the principal, but he does not pay the complete and ה' ד'.

רבי אלעזר בר' שמעון disagrees and says
יבואו עדים ויעידו

If the עדים testify, he is liable to pay the complete ה' ד'.

The Gemara explains:

According to שמואל the שמועון בר' אלעזר רבי שמעון must be the same as the שמואל רב מחלוקת רב, as follows:

The שמואל concurs with Rav that

מודה בקנס ואח"כ באו עדים
פטור

Therefore, he is מוכפל because he was מודה בקנס on the פטור, even though the עדים testified afterward; and he is טביחה, even though he was not מודה on the טביחה, because as Rashi explains,

כיון דמכפל מיפטר

הוה ליה תשלומי שלשה וארבעה

והני לא כתיבי

He can only be liable for a קנס that amounts to ה' ד', but not for a קנס that would amount to only ג' וד' since there is no כפל amount.

While שמועון בר' אלעזר בר' שמעון concurs with Shmuel that

מודה בקנס ואח"כ באו עדים

חייב

Therefore, he is חייב בכפל, and certainly ה' ד' חייב בד' through the עדים who testified after he was מודה בקנס.

Accordingly, שמואל concurs only with שמועון בר' אלעזר בר' שמעון but not with the שמואל.

3

ראה עדים שממשמשים ובאים
ואמר גנבתי

אבל לא טבחתי ולא מכרתי

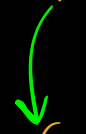
If someone stole and slaughtered an animal, and when he realized that עדים were about to testify, He quickly admitted in Bais Din that he stole the animal, before the עדים came. But he denied that he slaughtered or sold the animal.

רבי אלעזר בר' שמעון
יבואו עדים
ויעידו

If the עדים testify, he is liable to pay the complete ה' ד'.

טעם קמא
אינו משלם
אלא קרן

Even if the עדים ultimately did testify, he pays the principal, but does not pay the complete ה' ד'.

מודה בקנס
ואח"כ באו עדים
חייב

מודה בקנס
ואח"כ באו עדים
פטור

פטרון מכפל because he was מודה בקנס on the פטור ג' וד' and he is חייב, because as Rashi explains, כיון דמכפל מיפטר הוה ליה תשלומי ג' וד' והני לא כתיבי

4 However, according to רב perhaps both agree with Rav that מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור
 And rules חייב only in this case of רבי אלעזר בר' שמעון ראה עדים שממשמשים ובאים משום דקא מודי מחמת ביעתותא דעדים
 He was not מודה בקנס by his own volition, but only because he knew that the עדים would testify against him. However, רבי אלעזר בר' שמעון, agrees that he is פטור in a case of מודה מעצמו
 If he was מודה בקנס by his own volition, not knowing that עדים would testify, he is פטור even if the עדים did testify afterward.
 =====

4

רב

מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור

רבי אלעזר בר' שמעון

יבואו עדים ויעידו

תנא קמא

אינו משלם אלא קרן

This is only in a case of ראה עדים שממשמשים ובאים משום דקא מודי מחמת ביעתותא דעדים

However, רבי אלעזר בר' שמעון, agrees that he is פטור when מודה מעצמו

If he was מודה בקנס by his own volition, not knowing if עדים would testify, he is פטור even if עדים did testify later.

5 The Gemara now elaborates on רב's opinion of מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור
 And qualifies as follows; He is only פטור from paying the קנס of ד' וה' in the case of באומר גבתי ובאו עדים שגג
 Only if the גב first admitted that he stole the item, and then confirmed that he stole the item; because שהרי חייב עצמו בקרן
 The הודאה was sincere, because his admission obligates him to pay the principal amount which is not a קנס.
 However, he is not פטור from paying the קנס of ד' וה' in the case of אמר לא גבתי ובאו עדים שגג
 If the גב first denied that he stole the item and עדים testified that he did steal the item, in which he is חייב כפל'; וחזר ואמר טבחתי ומכרתי
 ובאו עדים שטבח ומכר
 And the גב then admitted that he also slaughtered the animal, and the עדים later confirmed the טביחה; In this case, he is חייב to pay ד' וה' even though he was מודה to the טביחה, because, שהרי פטר עצמו מכלום
 The הודאה was not sincere, because his admission did not obligate him in anything, since he was already חייב בקרן through the עדים. He admitted merely to exempt himself from the ד' וה'.

אמר רב אשי מתניתין וברייתא נמי דייקא
 רב points out that support for this distinction can be found in our Mishnah and in a Braisa.

5

רב

מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור

He is only פטור from paying the קנס of ד' וה' in the case of באומר גבתי ובאו עדים שגג

Only if the גב first admitted that he stole the item, and then עדים confirmed that he stole the item; because שהרי חייב עצמו בקרן

The הודאה was sincere.

He is not פטור from paying the קנס of ד' וה' in the case of אמר לא גבתי ובאו עדים שגג

If the גב first denied that he stole the item and then עדים testified that he did steal the item, in which he is חייב כפל'; וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר

This הודאה was not sincere.

אמר רב אשי

מתניתין וברייתא נמי דייקא

6 However, the Gemara suggests that this distinction is actually a Machlokes in another Braisa:
היו שנים מעידים שגנב
והיו שנים מעידים אותו שטבח ומכר
If two עדים testified that he stole the animal, and two other
עדים testified that he slaughtered the animal;
הוזמו עדי גניבה
עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
If the עדי גניבה became זוממין but not the עדי טביחה, the עדי
גניבה pay כפל, but the עדי טביחה, even if they later did
become זוממין, do not pay ד' וה' because the עדות טביחה was
already disqualified before through the הזמה of the עדי
גניבה,
שאם אין גניבה
אין טביחה ואין מכירה
As the accused might have bought the animal and
slaughtered it legally.

6

**היו שנים מעידים שגנב
והיו שנים מעידים אותו שטבח ומכר**
*If two עדים testified that he stole the animal,
and other עדים testified that he slaughtered the animal;*

**הוזמו עדי גניבה
עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה**
*If the עדי גניבה became זוממין but not the עדי טביחה,
the עדי גניבה pay כפל*

*But the עדי טביחה, even if they later did become זוממין,
do not pay ד' וה' because the עדות טביחה was already
disqualified before through the הזמה of the עדי גניבה,
שאם אין גניבה - אין טביחה ואין מכירה
As the accused might have bought the animal and
slaughtered it legally.*

7

הוזמו עדי טביחה

הוא משלם תשלומי כפל
והן משלמין תשלומי שלשה

If only the **עדי טביחה** became **זוממין** but not the **גניבה**, the **קמא** holds that the accused pays **כפל** to the owner for the **גניבה**, because the **עדי גניבה** remain valid, and the **עדים** **עדות טביחה** pay the additional **ג'** for their false

משום סומכוס אמרו

הן משלמין תשלומי כפל

והוא משלם תשלומי שלשה ושנים

סומכוס says the **זוממין** pay the **כפל**, and the accused pays the additional **ג'**.

And the **Gemara** explains that **סומכוס** actually does agree with the **קמא** in the case just described. However, **סומכוס** refers to a different case, as follows:

כגון דאתו בי תרי אמרי ליה גנבת

Two **עדים** first testified that he stole the animal;

אמר להו

אין גנבתי

וטבחתי ומכרתי

מיהו לא בפניכם גנבתי

The **גנב** said, "It's true that I stole the animal, and I also slaughtered it, but you did witness any of it."

ואייתי סהדי ואזמינהו

דלא באפייהו גנב

The **גנב** then brought **עדים** who were indeed **מזים** the **עדי גניבה**, who must now pay **כפל** to the **גנב**.

ואייתי בעל הבית סהדי

ואסהידו ביה דגנב וטבח ומכר

The owner then brought two other **עדים** who confirmed that the **גנב** both stole and slaughtered the animal.

7

הוזמו עדי טביחה

If only the **עדי טביחה** became **זוממין** but not the **גניבה**,

אמרו סומכוס

**הן משלמין כפל
והוא משלם תשלומי
שלשה ושנים**

The **כפל**, **עדים זוממין**,
and the accused pays
the additional **ג'**.

קמא

**הוא משלם כפל
והן משלמין
תשלומי שלשה**

The accused pays **כפל** to the
owner for the **גניבה**, because
the **עדי גניבה** remain valid,
and the **עדים זוממין** pay the
additional **ג'** for their false
עדות טביחה.

*And the Gemara explains that **סומכוס** actually agrees with the **קמא** in the case just described.*

*However, **סומכוס** refers to a different case, as follows:*

כגון דאתו בי תרי אמרי ליה גנבת

Two **עדים** first testified that he stole the animal;

אמר להו

אין גנבתי – וטבחתי ומכרתי

מיהו לא בפניכם גנבתי

The **גנב** said, "It's true that I stole the animal,
and I also slaughtered it, but you did witness any of it."

ואייתי בעל הבית סהדי

ואסהידו ביה דגנב

וטבח ומכר

The owner then brought **עדים**
who confirmed
that the **גנב** both stole
and slaughtered the animal.

ואייתי סהדי

ואזמינהו

דלא באפייהו גנב

The **גנב** then brought **עדים**
who were indeed **מזים** the
עדי גניבה, who must now
pay **כפל** to the **גנב**.

8 The Gemara now explains:
 All agree that
 הודאה דגניבה
 לאו הודאה הוא
 The גנב's admission to the גניבה does not exempt him from
 קנס, because
 מחמת עדים הוא דקא מודה
 He admitted to the גניבה merely because he was afraid of
 the עדים, because he could not assume that he would
 find עדים to be מזים them.
 Therefore, he pays כפל through the second legitimate עדים.

ובהודאת טביחה קמיפלגי
 And the Machlokes is in whether his admission to the
 טביחה exempts him from the קנס of 'ב' וג':
 The תנא קמא holds
 הודאה דטביחה הודאה היא
 ופטור
 He is exempt from וג' 'ב', because it is a valid הודאה, even
 though he was עצמו מכלום.
 While סומכוס holds
 הודאה דטביחה לאו הודאה היא
 וחייב
 He is liable for וג' 'ב', because it is NOT a valid הודאה, since
 he was עצמו מכלום.

The Gemara concludes that this is not necessarily so:
 Perhaps, all agree that
 הודאה דטביחה לאו הודאה היא
 וחייב
 And the Machlokes is in a completely different Halachah,
 that of
 עדות שאי אתה יכול להזימה
 The second legitimate עדים could not possibly become
 זוממין, because the גנב admitted that he stole in their
 presence.
 The תנא קמא holds
 לא הוי עדות
 Their testimony is disqualified, and therefore the גנב is
 מודה בקנס from וג' 'ב', because he was פטור
 While סומכוס holds
 הויא עדות
 Their testimony is valid, and therefore the גנב is חייב in 'ב'
 וג', through the עדים, and his הודאה was not valid because
 he was עצמו מכלום.

8 All agree that
**הודאה דגניבה
 לאו הודאה הוא**
 The גנב's admission to the גניבה
 does not exempt him from קנס, because
מחמת עדים הוא דקא מודה
 He admitted to the גניבה merely because he was afraid of
 the עדים, because he could not assume that he would
 find עדים to be מזים them.
 Therefore, he pays כפל through the second legitimate עדים.

ובהודאת טביחה קמיפלגי
 And the Machlokes is in whether his admission
 to the טביחה exempts him from the קנס of 'ב' וג':

סומכוס
**הודאה דטביחה
 לאו הודאה היא
 וחייב**

He is liable for 'ב' וג',
 because it is NOT a valid
 הודאה, since he was
 פטור עצמו מכלום.

תנא קמא
**הודאה דטביחה
 הודאה היא
 ופטור**

He is exempt from 'ב' וג',
 because it is a valid הודאה,
 even though he was
 פטור עצמו מכלום.

All agree that
**הודאה דטביחה לאו הודאה היא
 וחייב**

And the Machlokes is...
עדות שאי אתה יכול להזימה
 The second legitimate עדים could not possibly
 become זוממין, because the גנב admitted
 that he stole in their presence.

סומכוס
הויא עדות
 Their testimony is valid,
 and therefore the גנב is חייב
 in 'ב' וג', through the עדים,
 and his הודאה was not valid
 because he was
 פטור עצמו מכלום.

תנא קמא
לא הוי עדות
 Their testimony is
 disqualified, and
 therefore the גנב is
 פטור from 'ב' וג',
 because he was
 מודה בקנס